

Nekatere izkušnje iz dela državnih upravnih organov

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne organe tudi tistih upravnih poslov, ki so bili doslej pridržani v pristojnosti svetov ljudskih odborov. V praksi se je pokazalo, da so organi družbenega upravljanja v samoupravnih ustanovah in organizacijah dosegli mnogo bolj vidne rezultate, kolikor bolj vsestransko je bilo sodelovanje med njimi in sveti ljudskih odborov. Po drugi strani se sveti, ki so bili preobremenjeni z upravnimi posli, niso mogli posvetiti problemom družbenega upravljanja in najdemo zato še ved-

no administrativne značilnosti v odnosih med temi sveti in organi družbenega upravljanja. Končno je to tudi vplivalo, da niso postali upravni organi ljudskih odborov povsod samostojni v sprejemanju upravnih aktov. Te napake izvirajo v veliki meri iz nezadostne strokovnosti uslužbencev, to pa ne bi smelo biti vzrok, da teh poslov ne bi prenesli na upravne organe, temveč to samo pomeni, da se je treba še bolj potruditi za izboljšanje strokovne sestave lokalnih upravnih organov, posebno v občinah.

rednih slušateljev upravnih šol, ki so bile ustanovljene konec lanskega leta. Prihodnje leto bodo pri upravnih šolah organizirali tudi dopisno šolanje za izredne slušatelje in bo tako omogočeno večjemu številu občinskih uslužbencev, da bodo šli skozi te šole. Temeljna in nujna metoda, ki jo je treba za sedaj za strokovno usposabljanje kadrov v ljudskih odborih najbolj široko uporabiti, pa ostanejo tečajji in seminarji v okviru posameznih služb in druge oblike strokovne pomoči po republiških in okrajnih organih. Razen tega je nujno, da se dosledno izvajajo določbe o natečaju, ker je to pomembno jamstvo kontrole javnosti, da ne bodo v državno upravo sprejeti uslužbenci brez ustrežajočih dejanskih kvalifikacij. Dosledno izvajanje tega načela bo izločilo tudi razne negativne pojave intervencij, izognitev organom, ki so zadolženi za izvedbo natečaja, in podobno.

Vprašanje: V naši javnosti pogosto slišimo pripombe, da prihajajo »od zgoraj« zahteve po najrazličnejših podatkih, pregledih, evidencah, kar komune in gospodarske organizacije z upravnim aparatom, ki ga imajo, zelo težko zmorejo. Zastavlja se vprašanje, ali ima ta splošni občutek, ki ga imajo naši ljudje, posebnog na občinah in okrajih, neko osnovo in ali so vse zahteve višjih organov upravičene?

Odgovor: Mnenja sem, da je mogoče reči, da ta vtis ni neutemeljen. So primeri, da zahtevajo višji organi stalno kakšne nove podatke izven določenih evidenc, da uvedena evidenca pogosto nima potrebnih tiskanih obrazcev, da zahteva državna uprava včasih tudi podatke, ki jih zbira statistična služba itd. Nekateri republiški organi so celo odločali, ali bo za ustrežajočo upravno vejo v ljudskih odborih organiziran oddelek ali odsek, pa se je ugotovilo, da je zato organizacija ustreznih upravnih organov v ljudskih odborih postavljena širše, kakor bi bilo dejansko potrebno.

Z določbami zakona o državni upravi, ki se nanašajo na izdajanje navodil za izboljšanje delovanja službe in na zahtevanje podatkov o izpolnjevanju predpisov, se nikakor ni mislilo na take razpise in podatke in na kakšne hierarhične odnose, temveč se je težilo za tem, da s poznanjem dejanskega stanja zagotovimo

nudjenje strokovne pomoči upravnim organom občin in okrajev in kontrolo zakonitosti v delu teh organov. Odnosi med zveznimi, republiški, okrajnimi in občinskimi upravnimi organi naj bodo po zakonu o državni upravi zasnovani na vzajemnem sodelovanju in strokovni pomoči ter na vzajemnih pravicah in dolžnostih. Prav takega strokovnega sodelovanja in konkretne pomoči lokalnim upravnim organom pa ni bilo v tisti meri, kolikor bi bilo to potrebno. Tako bi bili republiški in okrajni organi na primer mogli v tej smeri napraviti več kakor doslej s prirejanjem seminarjev, nudenjem pomoči na kraju samem, z izdajanjem priročnikov itd. Prav tako ni mogoče reči, da so ti organi ustvarili dovolj vpogleda in kontrole zakonitosti predpisov ljudskih odborov, kar bi prav tako bila konkretna in potrebna pomoč ljudskim odborom v uresničevanju zakonitosti.

Lahko pričakujemo, da bo uveljavljanje načel zakona o državni upravi kakor tudi zakona o splošnem postopku prispevalo h krepitvi politične odgovornosti vsakega uslužbenca, k večji delovni disciplini v upravnih organih v celoti, k sodobnejšemu notranjemu organiziranju in večji zakonitosti. Kar se tiče statusa uslužbencev, bo reguliran z zakonom o javnih uslužbencih, ki bo v kratkem izročen v širšo diskusijo.

Ni dvoma, da bo uprava, ki bo zgrajena na načelih, o katerih sem govoril, in ki bo poslovna, učinkovita in kvalificirana delati v skladu z enotnimi načeli našega splošnega razvoja, prispevala prav tako k nadaljnji graditvi socialističnih odnosov v naši državi.

Vprašanje: Kakšni so temeljni problemi nadaljnje izgradnje upravnega aparata v okrajih in občinah?

Odgovor: Iz tega, kar smo povedali v odgovoru na prvo vprašanje, izhaja, da bi se morali v nadaljnji graditvi državne uprave, to pa pomeni tudi upravnih organov v okrajih in občinah, posvetiti problemom notranje organizacije, delovnih metod in izpopolnjevanju kadrov. Razen tega bo bistvenega pomena za izpopolnitev državne uprave tudi reguliranje statusa državnih uslužbencev na osnovah, ki ustrezajo sprejetim načelom o položaju, nalogah in delu upravnih organov.

Predpisi o notranji organizaciji in delu zveznih in republiških upravnih organov bodo, kakor sem rekel, v kratkem sprejeti in mislim, da bo potem več možnosti tako za proučevanje funkcioniranja notranje organizacije kakor delovnih metod uprave ljudskih odborov. Ljudski odbori so doslej večinoma posvetili malo pozornosti tem vprašanjem in nujno bo, da jim sekretariati za splošno upravo in sekre-

tariati za zakonodajo nudijo v tem pogledu potrebno pomoč.

Problem strokovnih kadrov pa ostaja še naprej osnovni problem v graditvi upravnih organov ljudskih odborov, posebno v občinah. Kakor je znano v predpisih o razdelitvi skupnega dohodka gospodarskih organizacij že prihaja do izraza težnja k nadaljnji krepitvi materialne osnove in razširitvi pristojnosti občin, čedalje bolj pa bo prihajala do izraza tudi na drugih področjih, kar bo, razumljivo, še bolj terjalo kakovostno krepitev kadrovske sestave občinskih upravnih organov. Od uvedbe novega komunalnega sistema se je število strokovnih kadrov v občinah nekaj povečalo, bilo pa je to večinoma v sorazmerju s splošnim povečanjem uslužbencev v občinah, do katerega je tedaj prišlo zaradi prenosa novih pristojnosti na občine, kar pomeni, da se njihova struktura ni pomembneje spremenila.

Tega problema ne bo mogoče rešiti izključno s štipendiranjem študentov in

Uredniški odbor

»NAŠE SKUPNOSTI«

Nikola Balog, Tone Vratuša, Todor Vujasinović, Danilo Vuković, Dušan Vuković, Kiro Gligorov, Ašer Deleon, Milun Ivanović, Petar Ivčević, Jovan Janković, Jovan Marinović, Ljubislav Marković, Nikola Miljančič, Mitra Mitrović, Ante Novak, Vojin Popović, Zdenko Has, Nikola Cobelli, Rajko Skaljak

Predsednik uredniškega odbora

KIRO GLIGOROV

Glavni in odgovorni urednik

RAJKO SKALJAK

UREDNIŠKI ODBOR ZA SLOVENIJO

Ivo Klemenčič, Vasja Kogej, Viktor Kotnik, Mile Smolinsky, Pavle Zaucer

Predsednik uredniškega odbora

za Slovenijo

PAVLE ZAUCER